

منشور زنان جنبش نان و آزادی

اگر بخواهیم خواسته‌ها و مطالبات زنان را در یک جمله خلاصه کنیم، این جمله خواهد بود: "ما خواستار تمام خوبی‌ها و زیبایی‌های زندگی هستیم." به همین دلیل همیشه در مبارزات اجتماعی و سیاسی شرکت داشته‌ایم و داریم. اما همیشه در هنگام مبارزه به ما گفته‌اند: "صبر داشته باشید! اگر همه پیروز شویم، شما هم به حقوق‌تان می‌رسید!" ولی بارها و بارها تجربه کرده‌ایم که پس از پیروزی‌ها، اولین چیزی که نادیده گرفته می‌شود، زنان هستند و حقوق آنان. امروز هم، برخی از جریان‌های سیاسی که سال‌ها بر ما ستم روا داشته‌اند، می‌کوشند فریب‌مان دهند و با حرف‌های مبهمی مثل "مقام‌الای زن" یا "شان زنان در اسلام" و... ما را از پیگیری خواسته‌هایمان بازدارند.

اما دیگر بس است. از همین امروز خواسته‌هایمان را روشن و صریح مطرح و برای رسیدن به آن‌ها مبارزه می‌کنیم.

ما گروهی از زنان که خود را متعلق به جنبش بزرگ مردم ایران برای نان و آزادی می‌دانیم، مطالباتمان را در این منشور اعلام می‌کنیم.

این منشور تلاش نوینی است تا نیازهایمان را از زندگی واقعی و روزمره‌مان برگیریم و بازگوییم، از رنج نان گرفته تا حسرت آزادی. مسلماً این منشور تمام خواسته‌های ما نیست. به همین دلیل باز می‌ماند تا با مشارکت فعال زنان در تغییر سرنوشت خویش همواره کامل‌تر گردد؛ تا زمانی که تمام خوبی‌ها و زیبایی‌های زندگی نصیب ما نیز گردد.

سیاسی:

به تجربه فهمیده‌ایم تا زمانی که دین از دولت جدا نشود و دست مذهب از دولت و زندگی زنان کوتاه نشود، از بسیاری از حقوق خود محروم‌ایم.

ما چه می‌خواهیم؟

- جدایی کامل دین از دولت
- حق آزادی عقیده و بیان، حق تشکل و برقراری تمام آزادی‌های سیاسی، حقوق دموکراتیک و مدنی مردم ایران
- برابری بی‌قید و شرط حقوق اجتماعی و سیاسی زن و مرد
- آزادی انتخاب پوشش و لغو حجاب اجباری
- لغو تفکیک جنسیتی در تمام عرصه‌ها
- حق انتخاب کردن و انتخاب شدن در تمامی سطوح سیاسی
- به رسمیت شناخته شدن روز هشت مارس به عنوان روز جهانی زن

اقتصادی:

بسیاری از ما شاغلیم؛ در اداره و کارخانه و مزرعه یا حتی در خانه کار دستمزدی می‌کنیم؛ همدوش مردان و گاهی سخت‌تر و بیشتر. بخشی از بار تأمین مالی خانواده بر عهده ماست، و گاهی هم تنها نان‌آور خانواده هستیم. اما وقتی پای دستمزد به میان می‌آید، چون زن‌ایم، باید قانع باشیم که دستمزد کمتری بگیریم؛ باید قانع باشیم که کارهایمان پست‌تر باشد و پیشرفت شغلی از ما دریغ شود. باید قانع باشیم که علاوه بر کار بیرون، در خانه هم کارهای خانه به عهده ما باشد.

ما چه می‌خواهیم؟

- دستمزد برابر برای کار برابر
- لغو قراردادهای موقت، قراردادهای سفیدامضا
- تأمین فرصت‌های شغلی برابر
- تأمین مهد کودک‌های رایگان برای مادران شاغل و دانشجو
- دریافت کامل مزایای شغلی و حق بیکاری
- برخورداری از بیمه درمانی رایگان
- حق مرخصی پیش و پس از زایمان با دریافت حقوق و مزایای کامل هنگام بارداری
- حق مرخصی پس از زایمان برای پدران، تا آنان نیز در امر تربیت و مراقبت از نوزاد سهیم شوند

قانون خانواده:

بخش بزرگی از بار خانواده، همیشه بر عهده ما زنان بوده و هست. اما در قانون خانواده جمهوری اسلامی، به علت زن بودن، از کمترین حقوق برخورداریم. به همین دلیل یکی از عرصه‌های مبارزه ما برای گرفتن حقوق‌مان، خانواده و قوانین مربوط به آن است.

ما چه می‌خواهیم؟

- حقوق برابر در خانواده از جمله: حق طلاق، حق سفر، حق تعیین مسکن، لغو چند همسری، حق حضانت و سرپرستی کودکان.
- عدم دخالت در روابط خصوصی زنان و به رسمیت شناخته شدن حق زن بر بدن خویش
- حق سقط جنین رایگان
- برخورداری از کمک‌های دولتی و تامین اجتماعی به جای مهریه
- حق تحصیل رایگان و اجباری از دبستان تا دبیرستان و تحصیل رایگان در دانشگاه
- ممنوعیت ازدواج کودکان و نوجوانان زیر ۱۸ سال و آزادی کامل دختران در انتخاب همسر.
- برابری کامل در ارث و شهادت

خشونت علیه زنان:

با آن که ما در خانواده و اجتماع روزانه در معرض خشونت‌های جسمی و روانی متعددی هستیم، نه تنها از هیچ حمایت قانونی در برابر این خشونت‌ها برخوردار نیستیم، بلکه جمهوری اسلامی یکی از عوامل و مشوق اصلی این خشونت‌هاست.

ما چه می‌خواهیم؟

- رفع تمام تبعیض‌های مردسالارانه در قوانین کیفری
- مبارزه با خشونت‌های جسمی و روانی علیه زنان و تضمین امنیت اجتماعی کامل آنان
- مجازات شدید عاملان هر گونه خشونت جسمی و روانی علیه زنان، به ویژه در صورت وقوع قتل‌های ناموسی و تجاوز.

از وبلاگ ما دیدن کنید:

<http://osyane-zan.blogspot.com/>

آدرس‌های تماس با ما:

osyane_zan@yahoo.com

osyanezan@gmail.com